

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Alvarez de Paz Opera

De Exterminatione Mali, Et Promotione boni - Libri quinque

Álvarez de Paz, Jacobo

Lvgdvni, 1613

Summa instrumentorum assequendæ virtutis. Cap. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77843](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77843)

7. Mach.
7.28.

lexit: Fili mi, ait, miserere mei, quia te nouem mensibus in utero portavi, & lac triennio dedi, & in aetatem istam perduxit. Et post pauca: Dignus fratribus tuis, effectus particeps, suscipe mortem; ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Mater haec nostra, sicut & illa, misericordiam a nobis filiis suis postulat, & labores nostri causa susceptos obiciens postulat; quia nostram tepiditatem, nostra detrimenta propriam miseriam existimat. Ad mortem hortatur, ad illam quidem castorum mortem, qua saeculo & vitiiis motimur, ut Deo in perpetuum & iustitiae viuamus. Fratres nostros imitandos proponit, illos profecto, quos ex custodia disciplina; ex actione virtutis, ex amore perfectionis felices iudicamus, & cum Deo regnare conuicimus. Quis matrem & talem matrem non audiat? Quis tales fratres assequi, & cum eis semper laetari non concupiscat? Audies igitur, o frater, hanc matrem tuam, si eius monita & hortamenta suspicias: obediens, si regulam te sollicitum obseruatorem exhibeas: assequeris fratres tuos, qui praecesserunt te, si in virtutis itinere eorum vestigia inhaereas. Eorum vita, via virtutis est, eorum opera, virtutum fuerunt opera & sanctitatis exempla. Si cupis arcem virtutis tenere, & virtutum possessor euadere, ipsorum vitam sequere, & actus imitari haudquaquam praetermittas. Hoc autem postremum, sed praecipuum instrumentum assequenda virtutis est, quia, qui sanctorum vitam fuerit imitatus, sicut non poterit seruus esse vitiorum, ita nec ditissima possessione virtutum orbari.

*Summa Instrumentorum assequenda
Virtutis.*

CAPVT XII.

DUODECIM instrumenta ad virtutes obtinendas inuenimus; quae, quia late exposita sunt, libuit in fine huius tractationis breuiter summariq; perstringere, ut labili memoriae consulamus.

Primum ergo instrumentum assequenda virtutis, est cognitio ipsius virtutis; ut scilicet vir iustus, virtutis audis, eius naturam, quam possidere cupit, agnoscat, incitamenta consideret, & actus mente comprehendat. Secundum est, aestimatio virtutis, ut nepe virtus quanti valoris sit, sciat, & ea supra omnes diuitias huius sa-

culi, supra omnes voluptates, & honores, & supra alia dona, quae hominem solum coram aliis honorabilem faciunt, appetret. Tertium est, postulatio virtutis, ut nimirum illam iustus a datore virtutum, qui non est alius, quam Deus, feruenter & humiliter postulet, a quo omne datum optimum, omnique donum perfectum descendit. Quartum est, diffidentia sui, ac firma spes in Deo, ac in praesidiis caelestibus collocata, qua quis in hoc negotio adipiscendarum virtutum, de suis viribus omnino diffidat, & in diuina misericordia atque in eius gratia confidat. Quintum instrumentum, ingens desiderium virtutis, quo virtutem, quam pretiosissimam aestimauimus, & possibilem nobis ex diuina gratia cogitauimus, ardentem appetamus, ac magno conatu desideremus. Sextum est, intentio actualis operandi ex fine virtutis, qua nimirum in operibus, tum internis tum externis, virtutis quam assequi volumus, finem illius proprium respiciamus, & actu propter illum operemur. Septimum est, Robor mentis ad virtutes quaerendas, quo tentationes aduersus virtutem insurgentes, & omnia impedimenta nos remorantia, vincamus. Octauum est, cura particularis, qua ut viri prudentes, qui vires nostras angustis limitibus circatas esse cognoscimus, vnum vitium post aliud vincere, & vnam virtutem post aliam acquirere, & non simul omnes obtinere gestimus. Nonum est, exercitatio virtutis, qua virtutis cognitione, & desiderii nullo pacto contenti, eius actiones tam externas quam internas frequenter praestare curemus. Decimum est, nullam occasionem exercenda virtutis omittere, ut particula bona diei nequaquam nos praetereat, quae non est alia profecto, quam praestanda alicuius bonae actionis occasio. Vndecimum est, regularis vitae sequela; ita ut nullo modo a communibus nostri status oneribus nos subtrahamus, sed simul cum aliis fratribus ea portare, & more ipsorum viuere, gloriosum existimemus. Duodecimum instrumentum est, custodia regulae, ut nempe omnium, quae regula mandat, vniuersorumque de quibus monet, sumus diligentes obseruatores; & vita nostra non tam sit regularis, quam regula ipsa, in cordibus nostris scripta, atque in actionem deducta. Si his duodecim instrumentis, o iuste, sedulo & diligenter usus fueris, absque dubio, diuina gratia aspirante, vniuersas virtutes assequeris.